

S

Stad & Land

VAD GÖR MAN NÄR GOLFSUGET ÄR SOM VÄRST PRECIS INNAN SÄSONGEN KOMMIT IGÅNG ORDENTLIGT PÅ HEMMAPLAN OCH PENGARNA I PLÅNBOKEN INTE RÄCKER TILL EN FRÄCK RESA TILL THAILAND, SYDAFRIKA ELLER FLORIDA? GOLFBLADETS UTSÄNDA SKRAPADE RENT PÅ KISTBOTTEN OCH DROG IVÄG PÅ EN RESA SOM SMAKADE OXFILE, MEN KOSTADE SOM BLODPUDDING.

TEXT MICHAEL BROSTRÖM

MED ALLA LÅGPRISBOLAG som flyger kors och tvärs i världen är det numera inte särskilt dyrt att ta sig till södra Europa. Vi valde Norge till Alicante där vi hittade två mycket prisvärda paket med boende och golf.

Efter landning och väntan på golfbagarna knatade vi ut till taxiraden och beordrade droskan till Las Colinas, som är en ganska ny golfcommunity söder om Alicante. Redan vid infarten till det avskiljda och helt privata området på över 300 hektar, förbi en bemannad vaktkur i en väg som är utskuren ur ett berg, känner man att det här kan vara något alldeles extra. Och det är det verkligen.

Här finns ännu inget hotell, men vi får transport av anläggningens shuttle-buss till ett av de många hus som hyrs ut. Det är nytt, stort och riktigt lyxigt, med sex bäddar i ljusa och stora sovrum, alla moderna bekvämligheter samt ett luftigt vardagsrum och ett rejält kök. För den som inte vill brassa eget käk serveras en utmärkt frukost, lunch och middag i det charmiga klubbhuset.

EFTERSOM DET NYSS varit ett gäng proffs här och spelat kval till Europatouren är rangens grästee fylld med spikraka märken som proffsen skapat när de slår torva efter torva med exakt samma riktning och djup. Våra märken blir inte riktigt lika coola, men efter en uppvärmning och några övningsputtar på den stora och blixtnabba övningsgreenen tar vi

golfbilen och kör fram till första tee.

Det är inte absolut nödvändigt att köra golfbil här, men det är emellanåt en bra bit mellan hålen och det är ganska kuperat. Till och med rejält kuperat på flera hål, men eftersom Las Colinas betyder 'kullarna' så bör man kanske inte bli särskilt överraskad.

I DEN BÖLJANDE NATUREN, med en vidsträckt och mycket bildskön utsikt från många hål, har bandesignern Cabell Robinson lagt ut en omväxlande slinga med många intressanta golfhål som är en rejäl utmaning för bättre spelare från svart tee, 6376 meter, men samtidigt inte pressar spelare med högre handicap alltför mycket från gul tee, 5664 meter.

De fem par 3-hålen är både varierade och roliga, men kanske är den stora behållningen ändå det utrymme som finns på par 4- och par 5-hålen, ofta med kanter som sluttar in mot fairway, som gör att drivern kan luftas nästan hela tiden. Ett visst experimenterande med detta ger dock att det emellanåt kan vara mycket klokare att slå ett långt järn från tee om man vill scora.

Två av banans roligaste hål är par 5-hål, det tredje som spelas nedför och utan vidare kan nås på två med så lite som ett kort järn, och det elfte, även det nedför, men nästan 600 meter från backtee och en utmaning att nå på tre för många spelare. En annan pärla är det sjunde. Ett kortkort litet par 3-hål på bara drygt 100 meter med greenen nere i en liten gryta.

*Husa Alicante**Beach Club, Las Colinas*

"Vi åker hiss ned till hotellets källare där en golfbil står klar"

LAS COLINAS

www.lascalinasgolf.es

HUSA ALICANTE

www.husa.es

ALICANTE GC

www.alicantegolf.org

Prisexempel

LAS COLINAS:

Sju nätter i lägenhet med frukost, fem greenfee, flyg och transfer.

8 495:- /per person
www.golfplaisir.se

ALICANTE GC

Tre nätter i delat dubbelrum med frukost och middag samt tre golfrundor med golfbil. Flyg tillkommer.

2 080:- /per person
www.spela-golf.com

EFTER ATT HA SUMMERAT scoren över en kall öl på den trivsamma uteplatsen vid klubbhuset bestämmer vi oss utan större tvekan om att ta en runda till. Det är inget större tryck på banan och det finns många hål som vi behöver revansch på. Andra varvet är lika njutbart som det första, kanske ännu mer eftersom man nu har ett litet hum om hur man ska spela hålen. Inte för att det hjälper alltid ...

Las Colinas, med sin slogan "a world apart" är en riktigt trevlig bekantskap. Golfen och boendet är bra, och maten i klubbhuset är kanske ännu bättre. Här finns en vanlig restaurang, UNiK Café, men också för ovanlighetens skull en sushirestaurang, Enso Sushibar. Kocken här är prisbelönt och restaurangen sägs vara en av de bästa i hela Spanien. Väl värd ett besök bara den.

LITE MOTVILLIGT PACKAR vi så våra väskor och hoppar in i en taxi som tar oss tillbaka till Alicante. Hela vägen in i staden så att man börjar undra om vi verkligen är på rätt väg när vi – mitt inne i stadens myller – stannar och är framme på HUSA Alicante Golf & Spa. Hotellet är stort och rummen rymliga och fräscha, flera med utsikt över några av hålen på golfbanan.

Eftersom vi nu är i stadsmiljö passar vi på att ta en promenad på kvällen och går förbi ett flertal pubar, barer och restauranger innan vi slinker in på en irländsk pub för en Guinness, som trots att det är långt från Dublin, smakar himmelskt. När det börjar kurra i magen går vi några hundra meter till en ljuvlig liten italiensk restaurang, La Tagliatella, med utsökt mat och gemytlig stämning som gör att det är långt in på natten innan vi kommer i säng.

NÄR SOLEN GRYR dagen efter tar vi bagarna och åker hiss ned till hotellets källare där en golfbil står klar. En liten tur genom tunnlar under vägarna i området tar oss till rangen som ligger intill första tee. Det är ingen dum idé att slå några bollar innan man peggat upp på ettan, eftersom det är mycket vatten i spel på banan.

Banan är designad av Severiano Ballesteros och är en riktigt stadsbana. Alla hål kantas av hus, vilket kan kännas lite läskigt, men det är relativt gott om plats och man får vara riktigt sned för att hamna utanför banan.

Vi åker golfbil även här, dels för att vi är lite bekväma av oss och dels för att vi fått höra att det är långt mellan hålen ibland. Och det är det. Dessutom är det nästan som en labyrint när man ska åka under vägar och ta sig till nästa samling hål.

Med mycket breda fairways är det en riktig driverbana och svårigheten ligger i att försöka navigera sig runt utan att besöka de många dammarna och bunkrarna. Det är i princip en helt platt bana, med bara någon enstaka uppschaktad kulle, men avsaknaden på naturskön stämning vägs i viss mån upp av historiens vingslag.

Under byggnationen av banan stötte man på, "Villa Ferrer", en gammal romersk villa som uppfördes för flera tusen år sedan. Ruinerna ligger kvar och utgör ett annorlunda hinder när man slår sitt till green på det fjortonde hålet, med det passande namnet "Las Ruinas".

DEN VÄLSKÖTTA BANANS hårda fairways ger gott om rull och det är ett rent nöje att ta sig an de utmaningar som bjuds. Med sex par 5-hål, sex par 4-hål och sex par 3-hål har Seve givit oss gott om variation och vi är så upptagna med att fundera ut spellinjer och klubbval att vi nästan blir förvånade när vi plötsligt kommer till sista hålet.

Med det passande namnet "El Desafío", utmaningen, har Seve skapat en riktig pärla som avslutning. Par 4, 341 meter med vatten längs hela vänsterkanten. En riktigt bra drive längs högersidan ger en perfekt vinkel in till greenen, som även den skyddas av vatten. Ett för kort inspel ger en fin vattenpelare och bollen sjunker sakta till botten tillsammans med chansen att dela matchen. Men vad gör väl en matchförlust när man fått spela en så rolig golfbana.

EFTER RUNDAN ÅTERSTÅR inget annat än att packa och ta en taxi till flygplatsen, ca. 20 minuter bort. I bilen diskuteras olika håls för- och nackdelar och skillnaden mellan natursköna och kuperade Las Colinas och utmanande och stadsnära Alicante. Det lutar åt seger för Las Colinas, men med de paketpriser som finns med boende och golf på Alicante GC blir det ändå all square.